1893 — 1973
80 pokib
Службі Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-8337

РІК LXXX. Ч. 168. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 12-го ВЕРЕСНЯ 1973 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, SEPTEMBER 12, 1973 No. 168. VOL. LXXX.

Американський щоденник відмітив відхід на емеритуру ред. В. Давиденка

BEST WISHES — Vyacheslav Davydenko, right, who retired after 20 years as an associate editor of the Ukrainian daily newspaper, Svoboda, receives congratulations and best wishes of his colleagues, from left, Bohdan Krawciw, asssociate editor; Zenon Snylyk, Ukrainian Weekly editor, and Anthony Dragan, editor-in-chief. (Courtesy: Jersey Journal)

Джерзі Сиrі. — У місцевому щоденнику "Jersey Journal" з понеділка, 10-го вересня, була надрукована репродукована тут фотознімка з підписом: „НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ — Вячеслав Давиденко, справа, який відходить на емеритуру після 20 років співредакторства в українському щоденнику „Свобода", приймає ґратуляції і найкращі побажання від його колеґ, зліва, співредактора Богдана Кравцева, редактора „Українського Тижневика" Зенона Снилика і головного редактора Антона Драгана."

Фотознімка була зроблена минулої п'ятниці, 6-го вересня, як кореспондент "Jersey Journal" відвідав „Свободу" і УНСоюз саме в тому часі, як всі працівники видавництва „Свобода" та головної канцелярії УНСоюзу з головними екзекутивними урядовцями спільним полуденком прощали ред. Вячеслава Давиденка та його дружину, відому письменницю Аллу Коссовську, в приявності двох інших редакторів-емеритів, проф. д-ра Луки Луцева та ред. Івана Кедрина-Рудницького і його дружини пані Марії. Найкращі побажання в його дальшій праці вже на становищі емерита склад ред. Давиденкові головний предсідник УНС Иосип Лисогір, а ред. А. Драган, прощаючи довголітнього співпрацівника з турботою про його наступника, рівночасно висловив радість, що ред. Давиденко „витримав" у „Свободі" повних 20 років, давши в її редаґування, як і в розвиток нашої громади неоцінений вклад.

І. Керницькому-Ікерові сповняться 60 років життя і 40 років літературної діяльности

Ню Йорк. — Широко популярному письменникові-гумористові і від понад 20 років щотижневому фейлетоністові „Свободи" Іванові Керницькому - Ікерові сповняться сьогодні, 12-го вересня цього року, 60 років життя, сорок років літературної діяльности — в тому 35 літ від виходу його першої книжки — і двадцять років співпраці у „Свободі". Народжений 1913 року у Водниках на Львівщині, І. Керницький є автором низки збірок оповідань і гуморесок — „Мій світ" (1938), „Село горить" (1940) „Циганськими дорогами" (1947), „Перелетні птахи" (1952), повісти „Герой передмістя" (1958), театральних п'єс „Король стрільців" (1943) і „Квіт папороті" (1943) та інших. В 1930-их роках І. Керницький працював, як фейлетоніст і журналіст, у пресових виданнях концерну І. Тиктора. Після переїзду до ЗСА працює фейлетоністом в щоденнику „Свобода" і є співредактором гумористичного журналу „Лис Микита". Тепер І. Керницький приготовляє видання нової збірки гуморесок і фейлетонів. У зв'язку з ювілейними датами Івана Керницького-Ікера окреме привітання йому вислала вже Президія УОП „Слово", як також д-р Володимир Галан від Екзекутиви Злученого Американського Допомогового Комітету, асиґнуючи 100 дол. на видавничий фонд нової його книжки. Таку ж суму склав на ту ціль ред. Остап Тарнавський. У привітанні від ЗУАДК подано таку оцінку ювілята:

Іван Керницький-Ікер

„Ваша віддана письменницька діяльність продовж сорока років збагатила українську літературу цінними творами і здобула Вам широку популярність у нашої громади. Спеціяльну вартість мають Ваші фейлетони, що не тільки багаті дотепом і письменницькою майстерністю, але в яких Ви вмієте порушити актуальні громадські справи і своїм вмілим підходом, підправленим сатирою намагаєтесь звернути увагу і допомогти направити всякі злочинання і підтримати в нашій громаді здорову і життєтворчу думку..."

МАГНЕТОФОННІ ЗАПИСИ РОЗМОВ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА НЕ КОНЕЧНІ для сенатської Вотерґейтської комісії, заявив член цієї комісії демократичний сенатор Даніел Інує з Гаваїв. Виступаючи в неділю 9-го вересня, на телевізійній програмі „Міт ди Пресс", сен. Інує сказав, що сенатська комісія може написати свій звіт про Вотерґейтську справу й без цих магнетофонних записів. Президент Ніксон відмовився передати ці записи сенатській комісії, спеціяльному прокураторові Арчиболдові Коксові та судді Джонові Сіріці, покликаючися на принцип конфіденціяльности президентських розмов.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ПЕРЕДАВ КОНҐРЕСОВІ НОВЕ „ПОСЛАННЯ ПРО СТАН ЮНІЇ"

Вашингтон. — У понеділок, 10-го вересня, в новому „Посланні про Стан Юнії" президент Ніксон попередив Конґрес, що він готовий вжити „вето" проти будь-якого законопроєкту, який мав би на меті зредукувати його оборонний бюджет, або збільшити видатки на внутрішні крайові потреби понад суму, яку запропонував Білий Дім. Але в цім „Посланні про Стан Юнії" президент Ніксон також заявив, що хоче співпрацювати з Конґресом на підставі „конструктивного партнерства". Він навіть заявив, що готовий піти на компроміс щодо деяких законопроєктів.

В новому „Посланні про Стан Юнії" президент Ніксон перелічив коло 50 законопроєктів, які, на його думку, повинні бути ухвалені Конґресом. Між ними, наприклад, були: законопроєкт проти перевожування шкільної дітвори автобусами з одного району до другого задля встановлення „расового балянсу"; законопроєкти в справі браку пального; законопроєкти в справі закордонної допомоги та торгівлі; пропозиція загострити кари для продавців нелеґальних наркотиків; законопроєкти, які спрощували б податкову систему та впровадили б зміни в пенсійні закони тощо.

Вагато уваги приділив президент Ніксон справі оборонного бюджету. Він гостро засудив пропозиції деяких членів Конґресу, які пропонують зменшити 79-тибільйоновий оборонний бюджет. На думку Президента, така одностороння редукція перетворила б Америку в „другу з черги наймогутнішу державу в світі" та послабила б вигляди на загальносвітове обмеження зброї. Президент Ніксон заявив, що „Надії світу на мир залежні від сили Америки". У „Посланні про Стан Юнії" Президент виступив проти спроб Конґресу зменшити видатки на продукцію нового підводного човна „Трайдент" і продукцію нового бомбовика „B-1". Він також скритикував пропозиції деяких членів Конґресу, які вимагають односторонньої редукції американських збройних сил в Західній Европі, та заявив, що він вжиє „вето" проти будь-якого законопроєкту, який мав би на меті впровадити такі редукції, або пропонував би скорочення в оборонному бюджеті взагалі.

Щодо збільшення видатків Уряду на внутрішні крайові програми, то президент Ніксон заявив, що такі збільшення, які пропонують деякі конґресмени, мають інфляційні наслідки. Він вимагав, щоб Конґрес не збільшував внутрішнього бюджету, який був представлений Білим Домом, а щоб співпрацював з екзекутивою для зменшення державного дефіциту. Ліквідація дефіциту, твердив Президент, до великої міри розв'яже проблему інфляції.

Президент Ніксон також зазначив, що він вірить в потребу сильної законодавчої галузі Уряду, але також заявив, що буде змагатися проти спроб Конґресу обмежити повновласті екзекутивної частини Уряду, тобто повновластей Президента.

Видатки УККА в цьому році виносили $43,000; потрібно негайно $50,000

Ню Йорк. — У поданому в попередньому виданні „Свободи" звідомленні з нарад Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки минулої суботи, на яких схвалено рекомендацію касира мгр Уляни Дячук, щоб повести одномісячну кампанію збірки додаткових фондів на негайні додаткові потреби, помилково подано, що видатки УККА в цьому році виносили $90,000. Помилка в цьому, що ця сума включає також $47,000, що їх перелито на інші конта, отже фактичні видатки виносили $43,000. Деякого уточнення вимагають також впливи до каси УККА за вісім місяців цього року, суму яких подано на $37,000, але ця сума включає також відсотки від ощадностей, а пожертв до Народного Фонду від установ і платників Національного Дотку вплинуло заледви $25,000. При всіх калькуляціях досі УККА має приблизно $18,000 недобору, не включаючи в це видатку в сумі $12,000 на проголошення в „Ню Йорк Таймсі" односторінкового звернення до американського народу у зв'язку з відвідинами Брежнєва. На покриття цих видатків, як і на біжучі наглі потреби, зокрема на продовжування акції оборони людських прав для переслідуваних інтелектуалістів в Україні, виконання своїх зобов'язань відносно Другого Світового Конґресу Вільних Українців, започатковані вже нові акції у Вашингтоні і подібне, УККА потребує негайно щонайменше $50,000 додаткових фондів, збірка яких буде метою надзвичайної і додаткової збіркової кампанії, що триватиме від 15-го вересня до 15-го жовтня.

Цієї п'ятниці відбудуться осінні організаційні збори Нюйоркської Округи УНС

Джерзі Сиrі. — Раніше вже проголошено список зборів 34-ох Окружних Комітетів Українського Народного Союзу, які відбудуться здебільша у вересні ц. р. в рямках північної передконвенційної кампанії за збільшення кількости членів УНСоюзу. Цю осінню акцію оживлення громадської та зокрема союзової активности за традицією розпочинає метрополітальна округа великого Ню Йорку, яка гуртує 35 Відділів УНСоюзу з майже 7,000 членами. Ці окружні збори відбудуться у п'ятницю, 14-го вересня ц. р., в домівці Товариства „Дністер" при 117 Авеню „А". Початок о годині 7-ій вечора. В зборах візьмуть участь члени Екзекутиви та головний контролер й заступник голови Головної Контрольної Комісії УНСоюзу дир. Іван Вянник. До співучасти в зборах запрошене місцеве громадянство. Реченці зборів других Округ УНСоюзу будуть повновно проголошені збірною листою в найближчих днях.

В Києві відбулося відкриття пам'ятника Лесі Українці; Юрій Косач виступав проти „фальсифікації її творчости" буржуазними націоналістами

Київ. — Згідно з повідомленнями київської „Літературної України" з 4 і 7 вересня ц р.., на одній із нових площ на передмістях Києва відбулося в понеділок 3 вересня ц. р. відкриття пам'ятника великій українській поетці Лесі Українці. Збудовано цей пам'ятник Лесі Українці на площі названій її іменем за проєктом, що його створили скульптор Галина Кальченко та архітект А. Ф. Ігнащенко. Відбулося відкриття в присутності представників ЦК КПУ, Верховної Ради і ради міністрів УССР під проводом В. Щербицького і при співучасті „представників проґресивної української інтелігенції за кордоном" Юрія Косача із ЗСА та Петра Кравчука з Канади. Відкриває цю урочистість голова київського міськвиконкому В. О. Гусєв і промовляли з цього приводу: перший секретар ЦК КПУ Володимир Щербицький, письменник Олесь Гончар, російська поетка Людмила Татьянничева, київський робітник - токар В. Я. Сікорський, „проґресивний письменник" із ЗСА Юрій Косач та головний зоотехнік колгоспу ім. Лесі Українки Ковельського району О. Ф. Матвіюк. Після промов покладено вінки і квіти від різних партійних і державних установ і громадських організацій.

Прибулий із ЗСА для участи в цьому відкритті проґресист Юрій Косач, небіж Лесі Українки, виступив у „Літературній Україні" з 4 вересня „проти фальсифікації творчості Лесі Українки" М. Євшаном, Д. Донцовим і його „епігонами" П. Одарченком, В. Шаяном, К. Бідою, І. Пеленською та іншими. „Судячи з численних публікацій, — пише Ю. Косач,— здійснюваних з нагоди 100-річчя Лесі Українки різними „визвольними фронтами" і всілякими непокликаними „шанувальниками" Лесі, українською та іншими мовами, їх завданням була адаптація Лесі Українки, вщерть „відчищеної" від того всього, що їй притаманне.

„Навіть пластичне зображення Лесі Українки має служити цій самій меті та ілюструвати вищезгадане тлумачення. Пам'ятник Лесі Українці, наприклад, у Кліvленді, Огайо (як і пам'ятники Шевченкові у Вашингтоні, Вуенос Айресі, Вінніпеґу, Тулузі) зображує не поетесу - революціонерку, гнівного борця за визволення трудового народу по всіх країнах, а прилизану католицьку святеницю, в стилі черниці Терези з Аквіла, яка, склавши рученьки і тримаючи в них троянду, має бути символом покори перед всіма великими цього світу із янгольською ягнятковістю приймати облуду, кривду, гноблення".

Солженіцин пропонує признати мирову нагороду Нобеля акад. А. Сахарову

Москва. — Згідно з одержаними тут інформаціями, Лавреат Нобеля російський письменник Алекс а н д ер Солженіцин виступив з пропозицією признати мирову нагороду Нобеля 1973 року академікові Андреєві Сахарову, видатному совєтському фізикові й оборонцеві людських прав у Совєтському Союзі, гостро атакованому тепер кремлівським режимом і совєтською пресою. Висловив свою пропозицію Солженіцин в меморандумі, що нараховує 3 000 слів і що його він переслав Шведській Академії Наук через кореспондента норвезької газети в Ослью „Афтенпостен" Нілса Мортена Удгаарда. У своєму меморандумі Солженіцин ствердив, що акад. А. Сахаров є „невтомним борцем, який з великою посвятою і часто із небезпекою для своєї особи виступає проти продовжуваного режимом насилля у відношенні до окремих людей і людських груп". У своїй окремій заяві для журналістів з цього приводу Солженіцин висловив надію, що нагорода буде признана Сахарову і що це буде великим підбадьоренням не тільки для нього, але і для всіх тих, хто змагається за людські права і демократизацію совєтського суспільства. Подав Солженіцин свою пропозицію на кандидатуру Сахарова, не зважаючи на те, що він як лавреат літературної нагороди Нобеля має, згідно з правильником цих нагород, подавати пропозиції тільки на їх уділення в його ділянці, тобто в літературі. Номінації на кандидатів нагороди мирової Нобеля були закриті 1 лютого цього року, але ж Солженіцин сподівається, що для Сахарова буде зроблений виняток. Між зголошеними досі 47 кандидатурами є президент ЗСА Ричард Ніксон і президент Югославії Тіто.

Ватикан плянує започаткувати контакти з Китаєм

Рим. — В часі спеціяльної конференції ватиканських дипломатів, яка тривала три дні в минулому тижні, учасники дійшли до однозгідного висновку про те, що комуністичний Китай виходить на міжнародну арену у набагато скорішому темпі, як це можна було початково думати й у зв'язку з цим необхідним є для Ватикану започаткувати безпосередні контакти з Пекіном. Як відомо, дотеперішні намагання по цій лінії з боку Ватикану були безуспішні, але у новій ситуації можуть заіснувати умови, які сприятимуть таким контактам. В опінії ватиканських дипломатів, „вагу Китаю прийдеться відчувати щораз то сильніше також на Близькому Сході, який має особливий інтерес для Церкви". Ватиканські дипломати є переконані, що в ніякому випадку Пекін не буде заінтересований в тому, щоб арабсько - ізраїльський конфлікт був полагоджений у висліді совєтсько - американськ о г о домовлення.

У згаданій конфере н ц ії взяло участь 104 папських нунціїв, акредитованих при різних урядах та міжнародних організаціях. Того роду конференція зовнішньополітичних експертів Ватикану у такому засягу і з участю Папи Павла VI, колишнього впливового ватиканського дипломата, належить до перших в історії Католицької Церкви.

ТУСМ матиме річний конґрес

Ню Йорк. — Крайова Управа Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Миколи Міхновського рішила відбувати свій цьогорічний конґрес в Дукейн Університеті в Піттсбурґу, Па., в суботу і неділю, 15 і 16-го вересня ц.р.

Конґрес відбуватиметься під знаком 100-річчя з дня народження патрона ТУСМ-у та одного з головніших політичних ідеологів цього сторіччя Миколи Міхновського.

Протягом дво-денного конґресу, Крайова Управа, яку очолює Олесь Черінь, звітуватиме про свою діяльність та з участю делеґатів і приявних продискутує свої внутрішні проблеми. Також включено до програми нарад панелі на теми: „Сучасна Україна", „Українці в Америці" та доповідь про життя Міхновського. В суботу вечером Осередок Діяльности ТУСМ в Піттсбурґу, який буде господарем конґресу, влаштовує буфет та баль.

Митрополит Мстислав перестерігає перед поїздками в Україну

Бавнд Брук. — Базуючись на ряді конкретних фактів, Митрополит У к р а ї н с ь к о ї Православної Церкви в ЗСА Владика Мстислав окремим обіжним листом до священиків цієї церкви „становчо і рішуче" заборонив їм самовільні подорожі до СССР, а в Україну зокрема. Обіжний лист Владики Мстислава говорить сам за себе і з уваги на те, що висловлені в ньому інформації, думки і твердження можуть відноситися не тільки до священиків, але і загалу громадянства, передруковуємо його повний текст. В обіжному листі сказано:

"Відомо, що поїздки наших людей в Україну стають усе частішими. Почали їздити туди і священики нашої Церкви, а до того їздити на власну руку, не маючи на це згоди своїх духовних зверхників. Як стверджено, подорож в Україну доводить часто-густо до жалюгідних наслідків, а у випадку подорожі туди священика — і до пониження нашої Церкви, що, у свою чергу, наражує цілу Церкву на велику моральну шкоду. У зв'язку з цим уважаю за обов'язок подати під увагу вірним нашої Церкви взагалі, а священикам зокрема, слідуюче.

Сьогодні вже достеменно відомо, що за кожним туристом зі Заходу, який приїхав до СССР, дуже уважно слідкують совєтські поліційні чинники. Вони тепер досить охоче пускають до СССР навіть тих, що мають протилежні ідеологічні переконання. Роблять це в першу чергу з огляду на власні матеріяльні користі, на легкий доплив чужої вартісної валюти, на яку Москва дуже ласа, маючи постійні фінансові і господарські труднощі. Але водночас ті самі совєтські поліційні органи роблять уважну перевірку політичної метрики кожного, хто виявив бажання відвідати СССР. Роблять це ще перед приїздом туди туриста. У випадку, коли турист зголошує бажання відвідати чи побачитися там із своєю родиною, совєтська поліція збирає най докладніші дані і про неї. З черги, поліційні органи роблять усе від них залежне, щоб знати кожний крок туриста та реєструють кожну зустріч із тамошніми людьми і звіт розмов під час таких зустрічей. Часто агенти поліції самі розпочинають розмови з туристами, ставлять їм провокаційні запитання, а це дуже часто доводить до того, що турист починає кривити душею, потакує, хвалить жахливу совєтську дійсність та часом і нарікає на країну, з якої приїхав і в якій живе у небувалому достатку та користає з безмежної волі. Кожну таку розмову совєтські агенти потаємно записують на магнетофонну стрічку (рекордують), а пізніше використовують таке інтерв'ю чи то в радіо, чи то у своїй пресі.

Відомі й такі випадки, коли совєтські поліційні агенти намовляли туристів стати совєтськими агентами у вільному світі взагалі, а серед українського суспільства у тому світі, зокрема. Для цього совєтська політична поліція створює відповідні ситуації і тоді нерозважний турист немає жодного виходу, крім того, який є бажаний

(Закінчення на стор. 4-ій)

В Торонті відбувся XIV Конґрес СУСК

Торонто, Онт. — Від понеділка 27 серпня до середи 30-го серпня на Торонтському університеті відбувся XIУ Конґрес Союзу Українських Студентів Канади, завершений виборами Головної Управи, в яку ввійшли: Юрій Дашко — голова; Ліда Гнатків — рекордовий секретар; Тарас Баб'як — кореспонденційний секретар; Володимир Петришин — скарбник; Віра Юзик — заступник голови на Захід; Богдан Садовий — заступник голови на Схід; Марта Олиник — культурний референт; Мирослав Шкандрій — редактор журналу „Студент"; Галина Гринь — референт спеціяльних завдань; Ліда Кухаришин — предсідник Конференції.

Конґрес відбувся безпосередньо після II Світового Конґресу Українських Студентів (ЦЕСУС) з приявністю 29 делеґатів і 75 гостей з Канади. Конґресом проводила Президія: Мирон Спольський — голова; Галина Гринь і Марта Шараневич — секретарки.

Протягом двох перших днів, під час панелю, ключевими питаннями були проблеми багатокультурности етнічних груп, розповсюдження системи масової інформації і питання відчужености студентів.

Заплянувано що:

— телевізійна магнетофонна стрічка і система масової інформації в майбутньому інформуватиме канадське населення про українську канадську культуру і про політичну ситуацію в Україні;

— новобрана Головна Управа доручить Раді Багатокультурности включити проблеми багатокультурности в програму радіо і телебачення;

— скомплетується каталог мистецтва, де увійдуть і мена українських канадських мистців і письменників;

— спонзоруватимуть програму молодечих організацій і показ українських фільмів на телевізійному екрані.

У зв'язку із недавнім арештуванням професорів і студентів Львівського університету, СУСК прийняв резолюцію видати петицію і поширювати її поміж канадськими професорами і студентами із закликом і домаганнями якнайшвидшого їхнього звільнення і привернення їх на попередні позиції.

В рямках Конференції ЦЕСУС-у члени СУСК-у згуртувалися щоб застановитися над питанням визвольної боротьби українців та інших народів в усій діяспорі, а спеціяльно заторкнено питання визвольного руху французів Квебеку. Одначе, при голосуванні резолюція щодо Квебеку перепала.

Відносно проблеми відчуження студентів постановлено:

— Реорганізація студентських клюбів СУСК-у, себто, щоб студенти зактивізувалися наперед на місцевому поземі, а опісля, щоб переходили до діяльности центру.

— Нав'язати якнайтісніший контакт поміж Головною Управою і поодинокими клюбами дорогою кореспонденції, обіжників, відвідин, частішого видавання журналу „Студент" і східньо - західних конференцій.

СУСК складається із 22-ох клюбів і є одним із найбільш активних українських студентських союзів в Новому Світі та — за словами Мирона Спольського — найбільш діяльна студентська організація в Канаді, яка в останніх місяцях підготовлялася до Конференції ЦЕСУС-у і свого Конґресу. Завдяки безупинній активності, СУСК здобув місцеві і федеральні субсидії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перемога здорового погляду

Рішення Сенату продовжувати фінансування передачі радіостанцій „Свобода" і „Вільна Европа" треба привітати як виразну і дуже на часі перемогу здорового погляду на американсько - совєтські взаємини. Для нікого не є таємницею факт, що з уваги на політику т. зв. відпруження між ЗСА і СССР деякі провідні сенатори і конґресмени, як сенатор Дж. В. Фулбрайт, голова Сенатської комісії для закордонних справ, готові були піти так далеко, щоб цілком скасувати дотації на працю згаданих радіостанцій. В такій ситуації вислід голосування 76:10 має свою вимову, якою перекреслено передчасну радість совєтських чинників, які, покликаючися на Дж. В. Фулбрайта, заявляли про „кінець голосу брехні та дезінформування".

Ця перемога дуже на часі, бо якраз тепер совєтський режим, користуючися небажанням урядів ЗСА та інших західніх держав займати становище до порушування в СССР основних прав людини, розпочав серію вирішальних ударів по найвидатніших речниках спротиву в Україні, Росії та інших республіках СССР. Із значного кола дисидентів ще тільки двох: А. Сахаров та А. Солженіцин — продожують протестувати проти методів, стосованих режимом в боротьбі з дисидентським рухом. Всі інші таку можливість втратили, знайшовшись в тюрмах і концтаборах, або були примушені публічно „каятися" за „провини проти совєтської батьківщини".

Дуже позитивним є факт, що на Заході, а зокрема в ЗСА, знайшлися політичні діячі і науковці, які підняли голос протесту, а продовжування програм радіостанцій „Свобода" та „Вільна Европа" уможливлюватиме вести акцію за пошанування основних прав людини і народів в СССР. У зв'язку з цим відзначити треба становища таких двох сенаторів як Генрі М. Джексона і Чарлса Г. Персі, які знайшлися в передових рядах борців за справді „вільний обмін ідеями і людьми" в цілому світі. Треба тільки жаліти, що американський Уряд, ставлячи перед собою як мету змагання за повне відпруження у світі, прийняв дуже помилкову і небезпечну в наслідках засаду, мовляв, таке відпруження можна буде досягнути щодо СССР без уваги на те, яку політику всередині країни здійснюватиме совєтський уряд.

Не зважаючи на таке становище Уряду, можна очікувати, що у взаєминах з тоталітарним СССР одного дня таки переможе здоровий глузд і майбутнє підтвердить правильність всіх тих, хто далі обстоює конечність активного спротиву системі, яка принесла неволю своїм власним громадянам. Це протиставлення нічого спільного не має із засадою невтручання у внутрішні справи інших держав, якою сьогодні заступаються оборонці політичної і економічної співпраці з СССР.

Крапки над „і" Солженіцина

Про сучасну дійсність в Совєтському Союзі, тій нібито — за деклараціями совєтських пропаґандистів — „найдемократичнішій" і „найпрогресивнішій" країні світу — видатний російський письменник й лавреат нагороди Нобеля Олександер Солженіцин говорив уже декілька разів. Важкої внутрішньої ситуації, зумовленої недостачею творчої свободи, торкнувся він хоч і дуже обережно у своїй минулорічній доповіді з приводу одержання Нобелівської нагороди. Про дискримінацію селянства й інших верств населення в СССР і про глибоку суспільну нерівність в умовах наявної комуністичної системи, прирівнюючи її до кріпосницької, говорив Солженіцин у своєму недавньому відкритому листі до міністра внутрішніх справ СССР Ніколая Щелокова. Протеж, уже цілком відкрито, із поставленням крапок над „і", заговорив Солженіцин у своєму останньому інтерв'ю із кореспондентами паризького „Ле Монду" та Асосіейтед Пресс", характеризуючи нестерпну совєтську дійсність, з її нелюдським терором і беззаконням.

Згадуючи закатованих у совєтських тюрмах і концтаборах дисидентів, як і засуджених на таку ж долю теперішніх політичних в'язнів, між ними й українських — С. Караванського, Ю. Шухевича, І. Світличного, Є. Сверстюка, Н. Строкату, С. Шабатуру й І. Стасів, — А. Солженіцин ствердив, що такого терору у відношенні до інакшодумаючих людей, як стосований сьогоднішнім кагебівським режимом у Совєтському Союзі, немає ніде у світі. „В цій надзвичайній країні з найпоступовішим соціяльним режимом вже півстоліття не було жадної амнестії для політичних в'язнів", — сказав Солженіцин. Нікого фактично із політичних в'язнів не звільнено у висліді сталінської амнестії 1945 року; на основі пізнішої з 1952 року були звільнені тільки кримінальні в'язні. Так же само було в 1955 році, коли масово були звільнювані німці, навіть ті, що коляборували з гітлерівським режимом. Стверджуючи, що „такої стабільности" не виявив ніякий режим у світі, А. Солженіцин застерігся проти образливого — за його словами — порівняння совєтських переслідувань із переслідуванням опозиційних груп і людей в Греції, Еспанії, Туреччині й інших „капіталістичних" країнах. „Я смію твердити, — заявив А. Солженіцин із притиском, — що у всіх згаданих країнах насилля не досягає рівня сьогоднішніх газових камер — тобто божевілень чи пак психіятричних лікарень. Греція не побудувала бетонових мурів чи електронних вишок на своїх кордонах і молоді греки не йдуть сотками на смертельні засіки із слабкою надією вирватися на свободу".

Своїми ствердженнями А. Солженіцин поставив виразні крапки над „і". І зробив він це в той час, коли над ним, як і над академіком А. Сахаровим, завис меч жорстокого совєтського судочинства, яке не знає пощади для нікого і для нічого.

Сенатська комісія плянує скоротити переслухування в справі Вотерґейту

Вашингтон. — Сенатська комісія, яка розглядає Вотерґейтську аферу, після кількатижневої перерви знову розпічне переслухування свідків 17-го вересня ц. р. Але виглядає, що комісія постановила скоротити ці переслухування, бо голова комісії сен. Сем Ервін заявив, що плянує закінчити переслухування коло 1-го листопада ц. р. Сенатори мають зійтися на наради у вівторок, 11-го вересня, для розпрацювання пляну цих переслухань. Правдоподібно, один тиждень переслухань буде ще присвячений вломові до головної квартири Демократичного Крайового Комітету та спробам затаїти цю Вотерґейтську аферу.

Микола Плавюк

ПРО II СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

I

Всім нам, учасникам підготови II СКВУ, доводиться радіти доволі широкою дискусією на сторінках української преси про діяльність Секретаріяту СКВУ в минулому, про програму II СКВУ, про можливості його успіхів, про небезпеки, які стоять перед ним.

Ця дискусія напевно ще не закінчена. Для посилення її хочу подати деякі додаткові інформації чи думки в надії, що вони вияснять може деякі неточності або принаймні допоможуть насвітлити чітко певні справи.

Характер II СКВУ

Частина дискутантів домагається, щоб поробити необхідні заходи, щоб II СКВУ був „діловий", менше уваги до його масовости, менше витрачувати грошей на нього, висловлюється побоювання, що програма II СКВУ йде „втертими шляхами" Першого СКВУ.

Очевидно, що для різних людей ті самі поняття можуть означати різні вартості. Домагання про „діловість" II СКВУ самозрозуміле, але можна б запитати авторів в чому вони вбачають „неділовість" в підготовчій праці II СКВУ. Пригляньмося деяким фактам:

В програмі II СКВУ передбачено час на звіти з діяльности Секретаріяту СКВУ за минулих 5 років, передбачена дискусія над тими звітами. Підготовчий Комітет, на підставі дотеперішнього досвіду з праці Секретаріяту СКВУ, поробив заходи для ширшої виміни думок між складовими організаціями СКВУ, про потребу змін Статуту СКВУ. Його основна слабість — „ротаційність" осідку Президії Секретаріяту СКВУ буде замінена правом кожного Конґресу призначувати на цілу каденцію осідок Президії Секретаріяту СКВУ.

Новий проєкт статуту, розісланий всім організаціям, передбачає ширше представництво у Секретаріяті СКВУ, не лише, як це було дотепер, Крайовим Громадським Надбудовам, але й Церквам, світовим об'єднанням існуючих організацій та Комісіям і Радам при СКВУ, які заіснували в останніх 5-ти роках.

Підготовчий Комітет видвигає пропозиції для забезпечення фінансової бази Секретаріяту СКВУ, спертої не лише на Крайові Надбудови, як це було дотепер. Досвід 5-ти років каже, що ця база була невистачальною, тому її поширюється і на всі складові організації СКВУ та широкий український загал.

Підготовний Комітет намітив дві основні доповіді: „Положення в Україні і завдання української національної спільноти у вільному світі" — проф. Івана Вовчука із ЗСА, та „Методи збереження української національної субстанції і розвиток культурно - суспільного життя українців у країнах їхнього поселення" — адв. П. Саварина з Канади.

Правда, тематика цих доповідей в дечому подібна до доповідей I СКВУ. Але це зовсім не тому, що Підготовний Комітет хоче йти „втертими шляхами". Тематика II СКВУ є така, бо це є головні завдання, для яких був створений СКВУ в 1967 році. Ці завдання не змінилися і тому ці два комплекси справ будуть належно віддзеркалені в програмі II СКВУ.

Але велика різниця є в тому, що на I СКВУ над доповідями не було дискусії і вони мали радше інформаційно - декляративний характер.

Після доповідей на II СКВУ передбачено дуже широку дискусію. До першої доповіді запрошено фактично 6 корреферентів, які на 6-ти окремих студійних сесіях будуть розглядати і дискутувати з делегатами II СКВУ 6 окремих аспектів доповіді.

У випадку другої доповіді передбачено 8 студійних сесій.

Бажанням Підготовного Комітету є, щоб у висліді праці головних доповідачів, корреферентів, к е рівників студійних сесій, а головно голосів у дискусії делегатів II СКВУ, майбутній Секретаріят СКВУ знав становище II Конґресу до специфічних справ, які випливають із завдань СКВУ і узгляднив це у своїй майбутній праці.

Такий підхід зможе допомогти в праці новообраного Секретаріяту СКВУ, бо він знатиме узгіднені думки й погляди широкого гурта делегатів нашого зорганізованого житття. Ясно, що ніхто не може очікувати однозгідности в поглядах усіх делегатів II СКВУ, але ця метода праці, яку будемо примінювати на II СКВУ, дасть нам змогу зареєструвати узгіднені й неузгіднені погляди делегатів. Знати це — буде великою допомогою в майбутній діяльності Секретаріяту СКВУ.

Діловість II СКВУ пробує Підготовний Комітет запевнити ще й тим, що у відміну від I СКВУ, в листопаді ц. р. на II СКВУ склад делегатів буде на основі такого ключа:

Крайові Центральні Репрезентації — 15 делеґатів;

Крайові Організації — 3 делеґатів;

Світові Надбудови Організацій — 5 делеґатів.

Для прикладу: Союз Українських Організацій Австралії має 15 делеґатів, Український Народний Союз — 3, Світова Федерація Українських Жіночих Організацій — 5 делеґатів.

На основі цього ключа (Продовження на 4-ій стор.)

М. Сосновський

БОРОТЬБА ЗА ПРОВІД СВІТОВОГО КОМУНІЗМУ

Десятий конґрес Китайської комуністичної партії — важлива політична подія не тільки тому, що вона заторкує життя сотень мільйонів населення Китаю, але також тому, що у своїх рішеннях конґрес схвалив напрямні китайської зовнішньої політики та визначив відношення Китаю до цілого комплексу складних міжнародних проблем, а в першій мірі поновно задокументував непримиренність двох комуністичних центрів: московського і пекінського. На увагу заслуговує також і сам характер конґресу, який так дуже нагадує відомі конґреси і конференції Всесоюзної комуністичної партії (большевиків) кінця 20-х років, коли ліквідовано всякі „антипартійні опозиції". Під цим оглядом X конґрес Китайської комуністичної партії був якоюсь мірою „ліквідаційним конґресом", бо мав завдання формально розправитися з внутріпартійною опозицією Лін Піяо.

Тон китайському партійному конґресові надало політичне звідомлення Чжоу Ень-лая, який у своєму звіті заторкнув різні аспекти партійного життя і китайської внутрішньої та зовнішньої політики за час від IX партійного конґресу. Цей звіт виразно вказує на те, хто на сучасному етапі займає в Китаї, не рахуючи Мао Тсе-тунґа, ключеву позицію і відіграє вирішальну ролю. У звіті домінували дві теми: розгром змови Лін Піяо і поточні завдання партії в обличчі загрози, яку несе для Китаю московський „соціял - імперіялізм". Наголошення цих двох тем не сталося випадково, бо в пляні Чжоу Ень-лая було вказати на тісний зв'язок між змовою і кремлівськими „ревізіоністами", які у своїх розрахунках ставили власне на Лін Піяо, плянуючи з його допомогою ліквідувати Мао Тсе - тунґа.

На цьому місці нас менше цікавить історія змови „антипартійної кліки Лін Піяо" і її ліквідація. Ця змова насвітлена в типово комуністичному тоні, з використанням комуністичного ж а р ґону, який до досконалости розвинув ще Сталін, що його в Китаю продовжують славословити нарівні з Марксом і Леніним. Найважливішим є ствердження Чжоу Ень-лая, що змова Лін Піяо не була першою, а... 10-ою з черги „великою боротьбою між двома лініями". Більше того, коли вірити Чжоу Еньлаєві, то „провал антипартійної кліки Лін Піяо не означає закінчення дволінійної боротьби в середині партії". Справа в тому, що в кожному випадку йдеться про намагання „домашніх і зовнішніх ворогів" використати ситуацію і „захопити твердиню зі середини".

Так в оцінці Чжоу Ень-лая виглядає ситуація на внутрішньому відтинку і тому не приходиться дивуватися закликам до єдности, дисциплінованости, слухняности керівництву, а в першій мірі вірности „вченню" Маркса - Енґельса - Леніна-Мао Тсе - тунґа. Очевидно, таке насвітлення внутріпартійної ситуації з підкресленням неминучих підривних акцій „ворогів народу і партії" має на меті втримувати партійні кадри у постійній пильності та у готовості на всякі несподіванки дійсні, чи спеціяльно спрепаровані з таких або інших міркувань самим партійним проводом.

Головний ворог — „брежнєвський ревізіонізм"

У своїй звітній доповіді Чжоу Ень-лай не оставив ніякого сумніву в тому, кого Китай вважає за найбільшу небезпеку для себе і як він надіється цій небезпеці противитися. Виходячи з засади про суперництво між великими потугами у світі, Чжоу Ень-лай з'ясував актуальну ситуацію в контексті боротьби між двома надпотугами — ЗСА та СССР за геґемонію. В той час, коли „імперіялізм ЗСА почав котитися в долину", зростає сила „совєтських ревізіоністів", які здобувають нові позиції в Европі, поширюють свою „експансію на Середземне море, Індійський океан і на кожне місце, де тільки їхні руки можуть досягнути". Совєтсько - американське відпруження має переходовий характер і не є суттєвим для міжнародного укладу сил, де до голосу приходить „третій світ", очевидно, під проводом комуністичного Китаю.

Коли йдеться про партійну комуністичну лінію Москви, то — за словами Чжоу Ень-лая — „за останні дві декади совєтська ревізіоністська правляча кліка, від Хрущова до Брежнєва, дозволила на деґенерацію соціялістичної країни у соціял - імперіялістичну країну. Внутрішньо, вона (совєтська кліка) реставрувала капіталізм, накинула силою фашистську диктатуру і поневолила людей всіх національностей, у висліді чого поглибилися економічні і політичні протиріччості, а також протиріччості між національностями. На зовні, вона напала і окупувала Чехо - Словаччину, зосередила свої війська здовж китайського кордону, вислала війська до Монгольської Народної Республіки, підтримала кліку Лон Нола, подавила ребелію польських робітників, інтервеніювала в Єгипті, що спричинило усунення совєтських експертів, розчленувала Пакістан і продовжує підривну діяльність в багатьох країнах Азії й Африки".

Чжоу Ень-лай опрокинув добру волю „брежнєвської (Закінчення на стор. 4-ій)

ІВАНОВІ КЕРНИЦЬКОМУ-ІКЕРОВІ У ШІСДЕСЯТИРІЧЧЯ

Чи Ти один лиш загужив до Водник?
— У всіх бувають Водники свої,
де красвид халупок старомодних
і старомодні, рідні солов'ї.

Та в Тебе, в Водниках, стара хатина —
така, що викликала плач і сміх,
і своєрідна пісня солов'їна
гніздилась в золотій соломі стріх.

І церква на горбку, а там плебанія,
і пан-отець, що фейлетону варт;
там Ти так часто споживав снідання,
даруючи в заміну дотеп-жарт.

І сад багацький, де за грубим плотом
манили кулі яблук, груш і слив.
І школа при шляху, куди болото
невзутими ногами Ти місив.

А перед школою сам пан учитель
з усмішкою виходив на поріг;
це він письма Тебе навчив — винитель,
що намовляв на творчість, мов на гріх.

І Ти пішов з гріхом тим первородним
із вузликом малим у славний Львів
і став грішити у концерні модним,
що то пан Тиктор, мов святиню, звів.

Ти всю гріховність списував у книги:
спихав смішних героїв, мов у міх,
і їхні гудернацькі подвиги і здвиги
та й людям даруваєш Ти їх на сміх.

Аж вирушив, мов непоправний грішник,
циганськими дорогами у світ,
де зустрічав людей — смішних, потішних,
про них писав, немов з дороги звіт.

І виповнився типами смішними
ще в Водниках пошитий творчий міх:
оповідання, п'єси, шаржів рими
і фейлетони — все, що впхати міг.

...То ж в той великий день, при ювілеї,
чого Тобі бажати у письмі?

Ляж на тапчан, де теми та й ідеї
родились, і вернись до Водник в сні.

Нема старої хати, ні плебанії,
не вузлик в Тебе, а великий міх:
а в нім герої — гарні і погані
усім на радість, і усім на сміх.

Іриней ВЕРЕС

ЦК КПСС інформує про „перевиконання" господарських плянів

Москва. — Совєтські газети з 2 вересня опублікували спільне повідомлення ЦК КПСС, Ради міністрів СССР, Всесоюзної центральної ради професійних союзів та ЦК ВЛКСМ (комсомолу) про „висліди соціялістичного змагання за збільшення виробництва і заготівель продуктів тваринництва в IV кварталі 1972 році та в першому півріччі 1973 року". Згідно з совєтськими інформаціями, у зазначеному періоді 1972 - 73 років виробництво молока збільшилося на 1,422 тисяч тонн, м'яса — на 350 тисяч тонн, яєць — на 2,4 мільярдів штук. Поголів'я великої рогатої худоби на 1 липня 1973 р. збільшилося на 1,7 мільйон голів, корів — на 1 мільйон голів, овець і кіз — на 4,4 мільйонів голів. Збільшилось число свиней і птиці, але в цьому випадку ніяких цифер не подано. В більшості республік, країв, областей — господарські пляни перевиконано, коли йдеться про „плян державних закупів продуктів тваринництва" (мова тут про обов'язкову доставу колгоспами і радгоспами державі по визначених цінах м'яса, молока, яєць).

ЦК КПСС та Рада міністрів СССР і інші згадані центральні совєтські установи прийняли постанову „нагородити червоними прапорами та вручити грошеві нагороди" окремим союзним республікам, автономним республікам, краям, областям, національним округам і районам. Відзначено разом десять „союзних республік", в тому також Українську ССР, яка одержала і „червоний прапор" і відповідну „грошеву премію". Крім того 45 районів Української ССР дістало також „червоні прапори" та „грошеві премії". Не виконали намічених плянів такі „республіки": Грузинська, Литовська, Латвійська, Естонська, Туркменська.

К. Крупський

ПРО НЕГРІВ І ЖИДІВ

(5)

Поза економічним відтинком, на якому зродилась ворожнеча поміж жидами і неграми, в пізнішому, виник ще один, а саме, шкільництво (початкові і середні школи).

Як відомо, членство жидів у вчительських спілках та асоціяціях є найчисленніше і тут вони через свою більшість мають рішальний голос. Це дуже обурює негрів, населення яких далеко численніше від жидівського. Негри противляться тому, щоб у чисто негритянських школах були виховниками жиди, а бувало таке, що жиди були керівниками таких шкіл.

Справі цієї шкільної ситуації авторка присвячує більший розділ книжки, в якому подано чимало прикладів того, як на відтинку шкільництва зроджувались проблеми, що переходили в конфлікти поміж жидами і неграми та як запобігали тим конфліктам і спорам.

Подані цікаві статистичні дані про шкільництво в метрополії Ню Йорку, зв'язані з расовою кількістю населення.

Негритянські вчителі протестували проти того, що в американських шкільних підручниках недостатньо висвітлена історія афро-американців та проти того, що в тих підручниках цілево омінено або спотворено деякі історичні події. Доходило до того, що на домагання учеників і батьків деяких шкіл змінено підручники історії африканських народів.

В Америці є яких 10 000 негрів, що подають свою релігію як жидівську. Чорні жиди є в Ню Йорку, Чикаґо, Детройті, Філядельфії і Лос Анджелесі. Вони мають свої синагоги, з яких деякі мають дещо відмінні ритуали, а деякі є точною реплікою жидівських (стор. 210).

Щодо виборів, то негри тяготіли в сторону Республіканської Партії, як партії аболіції (заборони невільництва). Тепер ця справа змінилась до тієї міри, що негри і жиди у 80% зобов'язані Демократичній Партії. Негри є свідомі своєї сили у виборах і вже доказували свою силу.

Проводячи порівняльну критичну аналізу характеру негрів і жидів, авторка каже, що хоч жидів є тільки 3% у відношенні до населення Америки, а негрів є аж 11% то, все ж таки жиди завдяки великій кількості їх земляків з високою освітою здобули собі сильні впливи і на економічному відтинку і в політиці. Один на п'ять жидів закінчує високу освіту, а неграм ще далеко до того.

В часі негоди і нещасть жиди об'єднуються, а негри роз'єднуються. Вони не мають перед собою одної цілі. Одна частина негрів є за інтеграцією, друга частина проти, а багато мілітантних фракцій витрачають енерґію на те, щоб знайти для себе назву. Різні фракції по різному називають себе і заступають назву „негри" такими назвами як „чорні", „мури", афро-азіяти", мусліни", „абісинці" та іншими.

Авторка каже, що симпатії жидів да негрів охололи від того часу, як негритянські мілітанти почали оперувати терористичними методами і це віддалило мету більшости негрів ще на багато років. Між жидами і неграми почало доходити до зударів і сутичок. Наприклад, на засіданні шкільної управи одної школи в Ню Йорку 1966 р. від негритянської організації промовляв Кліфорт Бравн. Він звернувся до приявних батьків, більшість яких були жиди, що були проти інтеграції. Між іншим він сказав „Гітлер зробив ту помилку, що не винищив вас більше" (стор. 384).

В 1967 р. в Ню Йорку в Метрополітен Музею Мистецтва урядили мистецьку виставку про Гарлем і для тієї виставки надрукували 255-сторінкову книжку з передмовою студентки середньої школи К. В. Еллісон, яка між іншим писала „За кожною перешкодою, через яку тепер афро-американець має перескочити, стоїть жид, який вже усуває ту перешкоду, але жидівські крамарі є одинокими пережитками в усе більших чорних ґетто. Брак конкуренції на цьому терені створює можливість, щоб експлуатовані досі чорні були далі експлуатовані жидами. Говорячи психологічно, чорні можуть переконатися в тому, що протижидівські настрої об'єднують їх у більшість... „наше презирство до жидів допомагає нам почуватись повніше американцями".

Жиди почали пікетувати виставку, протестували та домагалися відтягнення з продажу тої публікації про мистецьку виставку, чого на практиці вже не можна було зробити, бо публікацію вже розповсюднено по інших містах.

На основі подібних випадків Американський Жидівський Комітет висловив занепокоєння з приводу зросту антисемітизму серед негрів. Ця справа була темою нарад жидівських організацій і про це були висловлені різні думки, а провідник філядельфійської Ліґи Проти Знеславлювання, рабін Гаролд Новосаллер вимагав, щоб „Покінчити з ненависниками жидів і з тими, які уважають жидів за слабі залишки для насилля. Ми вдаримо сильніше того, хто вдарить жида".

Якщо б нам прийшлося, на основі названої книжки подати свою думку про описані в ній взаємини поміж неграми і жидами, то висловлюючись найкоротше, ми назвали б це все одним словом „політика", бо на ділі ці взаємини, співпраця і вся допомога неграм були подиктовані нічим іншим тільки політикою забезпечення своїх інтересів.

Авторка приводить вислови жидів, які ставлять негритянський націоналізм за приклад для тих жидів, що піддаються асиміляції. Очевидно, авторка свідома того, що ґрунтом, на якім зродився негритянський націоналізм, є раса, а не національна чи культурна свідомість негрів.

(Продовження буде).

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК. ВІДДІЛ в ІРВІНҐТОНІ, Н. Дж.
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

НАВЧАННЯ ГРИ НА ФОРТЕПІЯНІ І ТЕОРЕТИЧНИХ ПРЕДМЕТІВ

почалося 10-го вересня 1973 року

Інформації у Г. Клим — 374-7819

„Українська книжка шукає приятелів!"

В днях 29-го і 30-го вересня 1973 р.
в залі Школи Константина
в МІННЕАПОЛІС, Мінн.

ВИСТАВКА КНИЖКИ

год. 10 рано до 9 вечора

- Виставку відкриє ВП. Пані **ОЛЬГА МАК**, голова Об'єднання Працівників Літератури (ОПЛДМ) з Торонта, в суботу, 29-го вересня 1973 р., год. 7:30 веч.
- В неділю, 30-го вересня 1973 р., год. 5-та по пол. —

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР
письменниці О. МАК

Запрошуємо всіх Членів ОПЛДМ і цілу

Українську Громаду!

ОПЛДМ на МІННЕСОТУ

ПРИХОДЬТЕ ВСІ НА
ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
заходом
57-го ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ в ЮТИЦІ, Н. Й.
Субота, 15-го вересня 1973 року
АВДИТОРІЯ ЦЕРКВИ СВ. ВОЛОДИМИРА
при 6 Катедж пл.
Від 10-ої рано до 6-ої веч.

Офіційне відкриття 11 год. **ВИСТАВКА** Українське малярство, килимарство, різьба, кераміка, вишивка, показ писання писанок.

О 2-ій год. будуть виконані **НАРОДНІ ПІСНІ І ТАНКИ** та показ прозірок з України, буфет із українських страв.

На завершення дня, 7-ма год. веч.
ВЕЛИЧАВИЙ ПОКАЗ
УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРИЧНОЇ та НАРОДНОЇ НОШІ
з музею Торонто, Канада.
В концертовій частині виступить наша славна оперова співачка
ГАЛИНА АНДРЕАДІС
Вступ на виставку вільний: На вечірню програму: 2:50 дол. дорослі, 1.00 дол. молодь.
УПРАВА 57-ГО ВІДДІЛУ СУА в ЮТИЦІ

Українська Музична Школа
ГРИ НА ФОРТЕПІЯНІ і ТЕОРІЯ МУЗИКИ
ІРЕНИ ЗАЯЧКІВСЬКОЇ-ГАВРИЛЮК
ПОЧАТОК НАВЧАННЯ і ВПИСИ
від 4-го ЖОВТНЯ 1973 року.

- Зголошуватися на адресу: Prof. I. Hawryluk, 2306 Holmden Ave., Cleveland, Ohio, 44109
- Інформації в пополудневих годинах особисто або телефонічно: 398-7265.

Балетна Школа
СТЕФАНІЇ АНТОНЯК-ЧАПЛИНСЬКОЇ
у Філядельфії, Па. — приймає
РЕЄСТРАЦІЇ та ВПИСИ
НОВИХ УЧНІВ на РІК 1973-74
ЧЕТВЕР, 13 та П'ЯТНИЦЯ, 14 ВЕРЕСНЯ 1973
в год. 9-11 рано та 5-8 вечора
Tel.: CA 4-5572, Філядельфія, Па.
Перші лекції навчання почнуться 17-го вересня.

Maria Priadka SCHOOL OF DANCE
TOTS — TEENS — ADULTS

Adults — Private & Class Instruction In Ballroom Dancing

- BALLET
- DISCO
- FOXTROT
- JAZZ
- TAP
- SLIMNASTICS

50 SOUTH ORANGE AVE. SO. ORANGE VILLAGE, N.J.

(201) 762-7709 Adults — Private & Class Instruction on Ballroom Dancing — Enroll now

---

СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО

нашого Друга-Приятеля, Кума і Хресного Батька

ІВАНА КЕРНИЦЬКОГО-ІКЕРА

в день Його шестидесятиріччя і в сорокаріччя Його письменницької діяльности та пересилаємо з цієї нагоди 100.00 долярів на видавничий фонд Його нової книжки оповідань, що саме друкується.

Остап, Марта, Марко і Максим ТАРНАВСЬКІ

12 вересня 1973

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НЮ ЙОРКУ
повідомляє, що
в четвер, 13-го вересня 1973 року
о год. 6:30 веч.
в залі „Самопомочі"
при 98 2nd Avenue
відбудеться
ВЕЛИКА НАРАДА
ВІДПОРУЧНИКІВ УСІХ ОРГАНІЗАЦІЙ НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ.

- В програмі нарад, справа Всенародної Демонстрації, яка відбудеться 23-го вересня ц. р.
- З огляду на важливість справи, участь усіх Відпоручників обов'язкова.

УПРАВА

ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ
ЗАТВЕРДЖЕНІ ШКІЛЬНИМИ РАДАМИ НА 1973-74 ШКІЛЬНИЙ РІК

Новий Буквар і перша Читанка	2.00
Буквар для англомовних кляс	$1.50
К. Кисілевський: Вивчаймо українську мову	1.20
К. Кисілевський: Правописні листки для II і вищих років навчання	0.75
К. Кисілевський: Вивчаймо українську мову, правописні і граматичні вправи для 4-го і 5-го років навчання	1.50
В. Романенчук: Українська читанка для II року навчання української мови	2.20
Третя читанка для III року навчання	2.50
Четверта читанка для IV року навчання	2.50
К. Кисілевський: Українська читанка для V року навчання української мови	2.20
К. Кисілевський: Українська читанка для VI року навчання української мови	3.00
М. Овчаренко: Українська читанка, „Золоті Ворота" для VII року навчання	5.00
К. Кисілевський: Хрестоматія з української літератури, для VIII і вищих років навчання	4.50
В. Радзикевич: Історія української літератури, для VIII і вищих років навчання	3.50
В. Панейко: Граматика української мови	4.00
К. Кисілевський: Граматика української мови	1.00
Український правопис	1.50
В. Янів: Нарис української культури для VIII і вищих років навчання	3.00
В. Лончина: Українська культура	3.00
I. K.: Історія України (для початкових кляс)	1.50
I. Крип'якевич: Історія України для V року	1.50
I. Крип'якевич — М. Дольницький: Історія України (нове видання, з доповненнями і примітками д-ра П. Ісаїва), стор. 265	5.00
С. Рудницький: Початкова географія України	2.00
М. Дольницький: Географія України (нове видання, з кольоровою „Фізичною картою України")	2.00
Фізична карта України, 1:5 мil., кольорова	0.70
Е. Жарський: Географія — Природа України	2.50
Географічні зошити (контурові карти України для вправ) для всіх років навчання з „Додатком" до „зошита"	2.50
С. Чорний: Англомовні вправи навчання української мови в англомовних клясах	1.50
Господарство України — Заняття з господарства України (зошит для вправ)	1.50
I. K.: Історія України — короткий огляд для початкових кляс	1.50
I. K.: A History of Ukraine (для англомовних кляс)	1.50
Читанка ч. I — Вправи з читання	1.50
ШКІЛЬНА ЛЕКТУРА:	
П. Куліш: Чорна Рада	1.00
I. Франко: Захар Беркут	1.00
I. Франко: Борислав сміється	1.00
В. Модрич-Верган: В. Симоненко	1.00
I. Багряний: Тигролови	1.20
М. Вовчок: Інститутка	1.00
П. Мирний: Хіба ревуть воли	1.00
Л. Українка: Бояриня	1.20
I. Нечуй-Левицький: Микола Джеря	1.00
ПЕДАГОГІЧНІ КУРСИ (Конспекти викладів)	
М. Семчишин: Навчання мови (в англомовних клясах)	2.00
К. Кисілевський: Методика навчання української мови й літератури	3.50
Загальна дидактика	2.50
Географія України, I част.	2.50
Географія України, II частина	2.50
Загальна педагогіка, I. част.	2.00
Історичні основи виховання	2.50
Виховна психологія	2.50
Методичні замітки до навчання географії	1.00
Диктат та його методика	1.00
I. Крип'якевич — I. Холмський: Історія України, 1971, стор. 872	6.50
Курс працівників дошкілля	2.50
Українська Виховна Система	1.00
АДМІНІСТРАЦІЯ	
Шкільні каталоги	1.50
Шкільні денники	2.00
Свідоцтва	0.15
Вписові карти	0.15

Замовлення висилати на адресу:
Educational Council — U.C.C.A.
P.O. Box 391 — Cooper Sta.
NEW YORK, N.Y. 10003

АСТОРІЯ й ОКОЛИЦЯ!

БАЛЕТНА ШКОЛА
УЛЯНИ КУНИНСЬКОЇ-ШМЕРИКОВСЬКОЇ
ПОВІДОМЛЯЄ ПРО ПОЧАТОК НАВЧАННЯ НА РІК 1973-74

- **ВПИСИ УЧНІВ** відбуваються в середу, 12-го і в четвер, 13-го вересня, в приміщенні церковної залі Чесного Хреста, 37-09 31st Ave., Astoria, N.Y., від год. 4-7 веч.
- Інформації і зголошеня телефонічно (212) 728-0943.

Східньонімецька делеґація на відвідинах у Вашинґтоні

Вашинґтон. — Як подає „Ню Йорк Таймс", до Вашинґтону 5-го вересня прибула східньонімецька делеґація, щоб піднайти відповідне приміщення для своєї амбасади, і відкрити її після устійнення дипломатичних відносин поміж Східньою Німеччиною і Америкою. Цю делеґацію, що зустрінеться з урядовцями Державного Департаменту ЗСА, очолює міністер закордонних справ Иоахім Маляш. Урядовець пресового бюра Державного Департаменту Пол Гейр заявив, що тут в гру не входять жадні переговори політичного характеру, а обговорення справ зовсім технічного порядку. Відвідини східньонімецької делеґації попередили останньомісячні відвідини американської делеґації у Східньому Берліні з метою підшукання приміщення на амбасаду. Відносно тієї справи американська делеґація отримала ряд пропозицій від уряду Східньої Німеччини.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
Окружний Комітет Відділів у Ню Гейвені
— влаштовує —
СВЯТОЧНИЙ БЕНКЕТ
для відзначення 80-ліття найстаршого і найбільшого українського щоденника у вільному світі
„Свобода"
Бенкет відбудеться
в неділю, 30-го вересня 1973 року
в залях
Українського Народного Дому
в ГАРТФОРДІ, Конн., 961 Ведерофілд Аве.
Початок о год. 2-ій по пол.

ПРОГРАМА:

Відкриття — Д-р **Михайло Снігурович**, голова Окружного Комітету Відділів УНС Ню Гейвен.
Представлення гостей — **Богдан Мусій**, заступник голови Округи УНС, товстмастер.
Святочна промова — **Проф. Іван Телюк**, заступник Головного Предсідника УНС.
„Свобода" у минулому і сучасному" — **Антін Драган**, головний редактор „СВОБОДИ".
Відзначення (посмертне) довголітнього секретаря Відділу 277 УНС — **св. п. Евстахія Гомотюка.**
МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА — **Квартет „КАРАВАНА".**
В рамцях ювілейних святкувань буде влаштована ВИСТАВКА НАЙЗАМІТНІШИХ ВИДАНЬ „СВОБОДИ".
Сердечно запрошуємо Все Українське Громадянство взяти участь у Ювілейному Бенкеті.
Квитки в ціні $7.50 від особи просимо набувати у секретарів Відділів УНС Округи Ню Гейвен до дня 23-го вересня 1973 р.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

сл. п.
Д-ра Константина Ярослава ЦЕПЛОГО

лікаря і учасника Визвольних Змагань,
будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ:

1) В СУБОТУ, дня 22-го ВЕРЕСНЯ ц. р., о год. 7-ій рано в церкві НЕП. ЗАЧ. ПРЕЧ. ДІВИ МАРІЇ в ГЕМТРЕМКУ;
2) В ПОНЕДІЛОК, дня 24-го ВЕРЕСНЯ ц. р., о год. 8-ій рано в ЦІЙ ЖЕ ЦЕРКВІ в ГЕМТРЕМКУ;
3) В СУБОТУ, дня 22-го ВЕРЕСНЯ ц. р., о год. 8-ій рано в церкві СВ. МИХАЙЛА в ДІРБОРНІ;
4) В СУБОТУ, дня 22-го ВЕРЕСНЯ ц. р. — рано — в церкві СВ. СЕРГІЯ і БАКХА в РИМІ.

Про молитви за душу Покійного просить — дружина **ЮЛІЯ з РОДИНОЮ**

ТІЛЬКИ ВІДКЛАДАНИЙ СИР ДОБРИЙ, КАЖЕ УКРАЇНСЬКА ПРИПОВІДКА. НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СВОГО І СВОЇХ РІДНИХ НА ДРУГИЙ РІК. ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ РАЗОМ ІЗ НИМИ ЩЕ В ЦІМ РОЦІ, ОЧЕВИДНО, В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вшановуючи світлу пам'ять в'язня московсько-совєтських концтаборів і тюрем
ІСПОВІДНИКА ВІРИ
Владику Василя Величковського
який відійшов у Вічність 30-го червня 1973 року,
зложили на Фонд „Церква в Потребі":

Ред. Роман ДАНИЛЕВИЧ	$10.00
Зеня і Микола КРАВЧУКИ	10.00

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. інж. Романа Баранського
зложили датки на Пласт слідуючі жертводавці:

Шарльота ОРДАОСІ-БАРАНСЬКА	$75.00
Проф. Тиміш БЕЛОСТОЦЬКИЙ	10.00
Іван і М. ГУМОВСЬКІ	25.00
Інж. Лідія ДЯЧЕНКО	30.00
Інж. Тарас ДУРБАК	10.00
Катерина КОЖУХ	5.00
Зенон і Євгенія КОРЧИНСЬКІ	50.00
Зеновія ОНИЩКЕВИЧ	10.00
Зенон ОНИШКЕВИЧ	10.00
Д-р Осип і Лідія ОРИЩКЕВИЧ	50.00
Інж. Богдан і Оксана РАК	25.00
Лідія САВОЙКА	10.00
Мгр. Володимир і Ольга СТЕЦУРА	20.00
Марта ТАРНАВСЬКА	20.00
Мгр. Мирослав і Рома ТУР'ЯНСЬКІ	25.00
Мгр. Всеволод і Олена ФОРОСТИНИ	30.00
Інж. Роман ФОРОСТИНА	30.00
Разом:	$435.00

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. МАРІЇ КОРНАГА
складаю 25.00 долярів
на Пластовий Дім в Ню Йорку, Н. Й.

EAST SIDE PRESS

Замість квітів на могилу
сл. п. Іванни Скопляк
на Фонд Видання Щоденника Начальної Команди УГА („Червона Калина")
складаємо 40.00 долярів
СТЕФАНІЯ БОДНАР і ВАСИЛЬ МИКИТЮК
Власники Highland Motel & Restaurant
Route 30, Mayfield, N.Y. 12117

Замість квітів на могилу
бл. п. СТЕПАНА СПРИНСЬКОГО
складаю 50.00 дол. на НТШ.

ВШановній Родині Покійника, висловлюю глибоке співчуття.

Перу, Ілліной — Д-р Орест ГАРБОВСЬКИЙ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. ЖИГМОНТА БОГДАНА ОЛЕКСИНА
кол. сотника УСС
на Фонд Видавництва „Червона Калина" зложили:

Інж. Іван і Стефанія ФУР, Клівленд	$20.00
УЧИТЕЛЬСЬКА ГРОМАДА в Клівленді	10.00

В-во „ЧЕРВОНА КАЛИНА"

Увага! Миряни Української Церкви! Увага!

КРАЙОВА УПРАВА ТОВАРИСТВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УПКЦ ● КРАЙОВА РАДА МИРЯН та ВІДДІЛ ТОВАРИСТВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ і РАДА МИРЯН — НЮ ЙОРК

мають шану запросити всіх, кому лежить на серці доля Української Церкви, до масової участи

У З'ЇЗДІ МИРЯН

що відбудеться

у Ню Йорку, дня 29-го вересня 1973 року в залі Українського Народного Дому
140, 2-га Евеню

Початок реєстрації: год. 8:30 рано

За Крайову Управу Т-ва за Патріярхальний Устрій: Д-р **М. НАВРОЦЬКИЙ**

За Крайову Раду Мирян: Д-р **М. БАРУСЕВИЧ**

За Відділ Т-ва за Патріярхальний Устрій і Раду Мирян у Ню Йорку: Мгр. **Я. ЩЕРБАНЮК** і Д-р **Р. ОСІНЧУК**

НЕДІЛЯ, 16-го ВЕРЕСНЯ 1973 РОКУ, ГОД. 2-га ПО ПОЛ.
СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ ДОМІВКИ СУА В НЮ ЙОРКУ
108 Друга Евеню (Новий Дім Кредитівки), Ню Йорк

- Все Членство СУА та Українське Громадянство запрошується до ласкавої участи.
- В мистецькій частині — гостинний виступ гостей з Австралії — артистки: Зоя Когут і Ірина Кобзяр-Залеська.
- По офіційній частині ГУТІРКА при ЧАЮ. Вступ 3.00 дол.

ПРО II СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Підготовний Комітет передбачує 400-500 делегатів на II СКВУ. Це лише половина числа делегатів I СКВУ. Очевидно, цей крок спрямований на те, щоб вже через менше число делегатів II СКВУ зробити більш працездатним.

Відповідаючи таким підходом на апель, щоб II СКВУ зробити „діловим", Підготовний Комітет не переочив і ряду імпрез в часі II СКВУ, які дадуть змогу взяти участь в ньому гостям і представникам нашого зорганізованого громадського життя, представникам урядів і політичного життя країн нашого поселення та інших національних груп.

До участи в II СКВУ запрошено в характері почесних гостей Владик і представників наших Церков, українського політичного світу, амбасадорів країн, де діють українські г р о м ади, представників світових конгресів заприязнених з нами народів, як литовців, естонців й ін.

З нагоди II СКВУ відбудуться офіційні прийняття для делеґатів, які влаштовують уряди міста Торонта і провінції Онтаріо.

На конгресовий бенкет запрошено прем'єр - міністра Канади П. Трудо на головного доповідача і, організатори очікують 1500 учасників бенкету.

В неділю, 4 листопада ц. р. в „Мейпл Ліф Ґарденс'' організатори влаштовують зібрання для заманіфестування єдности українців вільного світу та солідарности з братами й сестрами в Україні, які змагаються за належні їм права. Головним доповідачем буде Дж. Діфенбейкер. Маніфестація почнеться соборним молебнем Владик наших Церков, в ній візьмуть участь представники українського політичного світу з привітами, а в мистецькій програмі виступлять Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка з Детройту і хорові та танцювальні ансамблі наших молодечих організацій. 1500 місць в „Мейпл Ліф Ґарденс'' мають заповнити українці Торонта й околиць.

Дехто з дискутантів зве це „зовнішнім блеском", на який ми не маємо права витрачувати дорогоцінний час і громадський гріш. Для декого це „не дає нам ніякого престижу, навпаки — свідчить про наш снобізм, а то й пряме почуття меншовартости''.

Правда, що переведення II СКВУ вимагає фінансового зусилля нашої громади. Можна сказати, що він буде коштувати 100,000 дол. Це поважна сума грошей, але витрата це не є жадний снобізм. Факт, що українська спільнота в світі є спроможна на таке фінансове зусилля, є поза всяким сумнівом. Та ж цілий ряд наших церковних парафій оперує щорічно бюджетом, що перевищує суму 100,000 дол.

На терені Торонта в перших тижнях фінансової кампанії на фонд II СКВУ зібрано понад 10,000 дол. Якщоб у такому відношенні пройшли збірки в усіх інших скупченнях українського поселення — то ми могли б зібрати 250,000 дол. на той фонд.

Ясно, що з громадськими фондами треба бути обережним і не розтрачувати їх на непотрібні справи. Але немає нічого в програмі II СКВУ, на що не варто дати грошей. Якщо відбудеться 12 світових З'їздів окремих секторів українського громадського життя, якщо ми належно використаємо приїзд делеґатів з усього світу на скріплення вузлів єдности і співпраці українства вільного світу для його розбудови в країнах поселення, якщо ми заманіфестуємо єдність церковного, політичного і громадського сектрів нашого життя хоч би в таких справах, як збереження української субстанції в вільному світі — то вже це зусилля варте великої жертви.

Якщо наші брати і сестри в Україні хоч би із радіопрограми довідаються, що вже 3 - 4 покоління українців народжених поза межами України робить зусилля, щоб у світі поширити правду про Україну, щоб для української правди здобути гурт приятелів — то чи це змарнований громадський гріш?

Це ні марнотравство, ані снобізм. Це лише один із чергових виявів сили об'єднаного українства в вільному світі, це могутній вияв солідарности нашої, яка саме є відповіддю на комплекс меншевартости в декого або скрайній песимізм тих, які тратять віру в спроможності української людини тут і там, перебороти всі труднощі та остатися собою.

Церковне питання на II СКВУ.

Виходжу із заложення, що українство у вільному світі не може дозволити собі на люксус „відділення Церкви від державини". Майже 90 літ українського поселення поза межами України дає докази на те, що тільки тісне пов'язання українських Церков з нашими громадами зберегло українське обличчя, як Церков так і громади.

Вже I СКВУ в 1967 році доказав своє позитивне ставлення до Українських Церков і у висліді того ми обрали в склад Секретаріяту СКВУ Митр. Максима, Митр. Мстислава і Пастора I. Яцентія. Це сталося зовсім спонтанно і через це після I СКВУ були різні коментарі на цю тему. Немає одначе сумніву, що участь представників нашого церковного світу мала преважливий вплив на працю Секретаріяту СКВУ.

Підготовляючи II СКВУ, Президія Секретаріяту СКВУ нав'язала контакт з українськими Церквами і працює над тим, щоб піти крок дальше, як це було в 1967 р. і щоб пов'язання наших Церков із СКВУ було більш точно окреслене статутово. Є цілий ряд пропозицій в цих справах.

Всі ці пропозиції узгляднюють специфічну ролю і завдання українських Церков в житті нашої громади. З одного боку це зумовляє необхідність тісної співпраці між Церквами і СКВУ, а з другого боку, всім нам є самозрозумілим, що українські Церкви не все можуть чи повинні брати участь чи спів відповідальність за деякі рішення Секреаріяту СКВУ, які відносяться виключно до громадських складових організацій СКВУ.

Є пропозиція, щоб при СКВУ була зорганізована Рада Українських Християнських Церков, яка мала б дати право представництва всім українським Церквам за устійненим ключем. Права і засяг діяльности Ради потребують ще уточнення. Взаємовідносини між Секретаріятом СКВУ і такою Радою мусять бути статутово оформлені. Все це мусить бути розв'язане на базі існуючих відносин на церковному відтинку нашого життя, мусить бути сперте на великій взаємній толеранції і успіх такої Ради буде тривким, якщо він буде спертий на зговоренні й узгідненні думок, а не на механічній методі голосування.

Вже дотепер пророблена підготовча праця вказує, яка є дійсно потреба такої дії з одного боку — а наявність доброї волі багатьох заінтересованих сторін дає основи до оптимізму, що остаточна розв'язка буде корисною для всіх заінтересованих.

В програмі II СКВУ є передбачений спільний соборний Молебень в намірені українського народу. Також сподіваємося, що з нагоди II СКВУ буде видане спільне звернення Владик і представників українських Церков до українського народу в Україні та поза нею і до вільного світу, в якому буде чітко з'ясована важка доля українських Церков в Україні та поважні осяги наших Церков у вільному світі.

Немає жадних основ для побоювань, що Секретаріят СКВУ в церковних справах може бути односторонним. Закиди, роблені на адресу минулої діяльности Секретаріяту, не є сперті на перевірених фактах. А, якщо ходить про майбутнє, то найкраща запорука, щоб Секретаріят СКВУ не був односторонним, є саме участь і тісна співпраця всіх наших Церков в СКВУ.

(Продовження буде)

БОРОТЬБА ЗА ПРОВІД СВІТОВОГО КОМУНІЗМУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ренегатської кліки'' допровадити в світі до відпруження, а в першій мірі до замирення між СССР і Китаєм. Брежнєв і його кліка це „нові царі", які проводять цю саму політику імперіялістичних підбоїв. Коли ж ці „нові царі" хочуть з а д е м онструвати свою справжню миролюбність, говорив Чжоу Ень - лай, то вони повинні негайно „вивести свої війська з Чехо-Словаччини і Монгольської Народної Республіки і повернути Японії 4 північні острови". Чжоу Ень-лай відкинув пропозиції полагодження пограничного совєтсько - китайського спору шляхом створення коштом Китаю „буфорних держав" здовж китайсько - совєтського кордону. Встановлення добросусідських взаємин між СССР та Китаєм можливе на базі „п'яти принципів мирного співіснування", що не перерішує спору між компартіями щодо принципів, але унеможливить збройний конфлікт. Чжоу Ень-лай висловив думку, що прикордонний спір можна б мирно полагодити шляхом переговорів, але не погрозою війни. „Ми не будемо атакувати доти, поки на нас не нападуть. Якщо нас заатакують, ми безумовно розпічнемо протиатаку".

Ставка на революцію

Зі звітної доповіді Чжоу Ень-лая можна виразно бачити, на які сили розраховує Китай у боротьбі з СССР та його союзниками. Це „третій світ", народи Европи, Америки, Африки, Океанії, які ведуть боротьбу за свої права.

„Країни хочуть незалежности, нації прагнуть визволення, народи хочуть революції — такою є тенденція в світі, якій не можна опертися", — заявив Чжоу Ень-лай. Небезпека світової війни не усунена, вона існує, а відвернути її можуть тільки народи, які мусять готовитися до революції — „головної спрямованости нашої доби". В такій ситуації особливе місце Китайської комуністичної партії, яка „на міжнародному форумі мусить підтримувати пролетарський інтернаціоналізм, притримуватися стійко визначеної політики, скріплювати нашу єдність з пролетаріятом і поневоленими народами і націями всього світу і з усіми країнами, нараженими на імперіялістичну агресію, підривну дію, втручування, контролю і залякування та творити найширший з'єднаний фронт проти імперіялізму, колоніялізму і неоколоніялізму, а зокрема проти гегемонізму двох наддпотуг —— ЗСА і СССР".

Комуністичний Китай повновно задокументував свої глобальні аспірації на останньому партійному конгресі і свою готовість продовжувати боротьбу за першість у світовому комуністичному русі. Немає сумніву, що теперішнє китайське комуністичне керівництво вважає себе за єдиноправильних спадкоємців і інтерпретаторів „вчення" марксизму-ленінізму - сталінізму, завершенням якого є „думки Мао Тсе-тунга". X конгрес Китайської к о м уністичної партії виявив, що після бурхливої „культурної революції" Китай знайшовся на шляху стабілізації, в нічому не міняючи своєї настанови в політичних та ідеологічних питаннях. На основі матеріялів цього конгресу можна зробити висновок про дальше загострення спору за гегемонію у світовому комуністичному русі між Пекіном і Москвою, що може привести до збройного конфлікту між цими комуністичними потугами.

Митрополит Мстислав перестерігає...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

тій поліції і установам совєтської розвідки. Для більшого успіху у вербуванні нерозважних і слабих духом туристів, поліція використовує його родину, що живе постійно в СССР, та терроризує її, очевидно, вже після від'їзду туриста з СССР. Все це доводить до того, що уряд країни, де турист живе постійно, починає бути непевним людини, що побувала в СССР, бо не знає, якою вона звідти повернулася.

Річ зрозуміла, що особу священика, якого пустили до СССР, совєтська влада оточує свпеціяльною увагою. Відомі випадки, коли і священик змушений був кривити душею, а часом і недоброзичливо говорити про свою Церкву та своїх братів-священиків і духовних зверхників, або критикувати той устрій, в якому він живе і працює у вільному світі. Нерозважність священика совєтські пропагандивні і політичні чинники зокрема уважно використовують, щоб показати передусім ідеологічну нестійкість та індивідуальну нікудишність такого священика.

Очевидно, у випадку, коли священик українець, його нерозважність під час побуту в СССР приносить безмежно велику шкоду українській загально-національній справі, а нашій Церкві зокрема.

Взявши все це під увагу, як і факт посилення тепер терору в СССР, специяльно у відношенні до національно свідомих людей в Україні, як також судові процеси над ними і нелюдсько суворі засуди, за підставу до яких влада бере, між іншим, і спровоковані нею зустрічі з туристами та розмови підчас таких зустрічей — *раджу вірним нашої Церкви стриматися від поїздок в Україну.*

Що ж торкається духовенства нашої Церкви, то становчо й рішуче забороняю священикам нашої Церкви самовільні подорожі до СССР, а в Україну зокрема.

Тих священиків, які злегковажать це моє рішення, буду вважати за добровільних кандидатів на скреслення із спиоку духовенства нашої Церкви.

† МСТИСЛАВ
митрополит."

ТАРЗАН, Ч. 6991. Тарзана привели до ватажка Умталі

Будучи на рятунковій місії до племени Буту, члени якого хворіли на невідому недугу, Тарзан був схоплений...

...та приведений до села й поставлений віч-на-віч перед ватажком Умталі...

Ти, Тарзане, заподіяв мені так само багато терпіння, як ця невідома недуга, яка прийшла до наших хат!

Ти помиляєшся, ватажку Умталі. — Я прийшов сюди, бо хочу допомогти вилікувати твоїх людей!